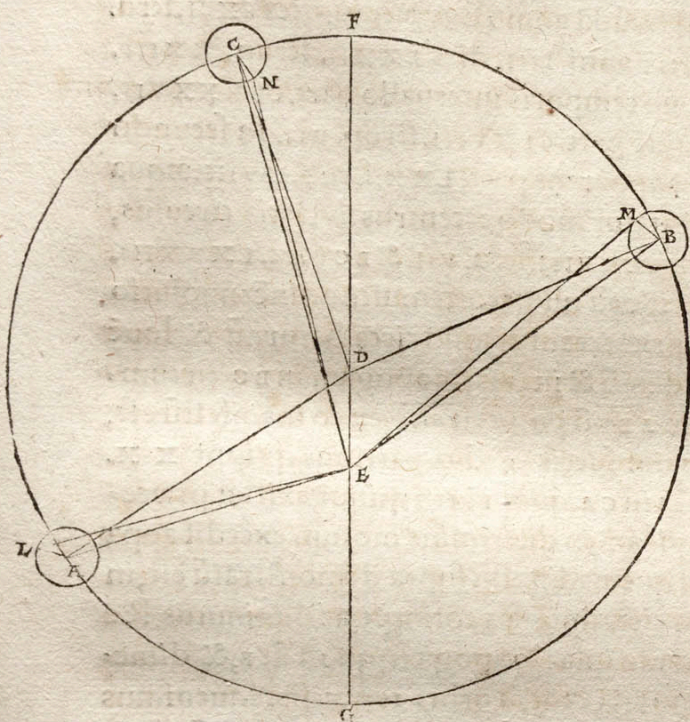

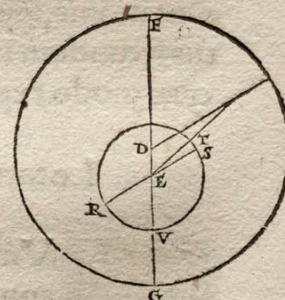
hendentia. Reliquus igitur AEL , est part. II. scrup. XII. relinquitur qui sub LED part. CXV. scrup. LIII. Similiter in acronychio secundo ostendetur, quod cum in triangulo BDE duo latera data DE , BE , comprehendant angulum BDE , part. CXIII. scrup.

XXXV. angulus DBE per demonstrata triangulorum planorum fuerit pt. VII. scrup. XI. & reliquus DEB pt. LIX. scrup. XIII. basis quoque BE , partium 10668, quarum DE est 10000, et EM , 500. Totus quoque EBM pt. LXXXIII. scrup. XXXVI. Sic quoque in triangulo EBM datorum laterum datum angulum comprehendit

hendentium, demonstrabitur qui sub EBM , angulus part. II. scrup. XXXVI, à quo relinquitur DEM part. LVI. scrup. XXXVIII. Deinde qui superest exterior à perigæo MEB part. est CXXIII. scrup. XXII. sed iam demonstratum est, quod angulus LED , fuerit part. CXV. scrup. LIII, qui sequitur ipsum, exterior, quod sub LEG , partium erit LXXXII scrup. VII. quicquid cum GEM iam inueto colligit part. CLXXXVII. scrup. XXI. quarum CCCLX, sunt quatuor recti, quæ congruunt distantia apparëti à primo acronychio ad secundum. Est etiã pari modo uidere in acronychio tertio. Demonstratur em̃ DCB angulus part. II. scrup. VI. & EC latus partium 11407. quarum est CD 10000. Toto igitur angulo ECM existente part. XVIII. scrup. XLII. datisq; iam CE , CN , lateribus trianguli ECN , constabit angulus

angulus CEN , scrup. L. qui cum DCB componit partes II. scrup. LVI. quibus angulus apparentia DEM , minor est æqualitati, sub EDC . Datur ergo DBN part. XIII. scrup. XL. quæ etiam ferè congruunt apparëti inter secundum & tertium acronychium obseruata. Quoniam igitur apparuit Martis stella in hoc loco, uti narrauimus, à capite Arietis stellati in part. CXXXIII. scrup. XX. & angulus FEN , ostensus est part. XIII. scrup. XL. ferè. Manifestum est retrorsum numerati, quod apogæi locus eccentrici in hac ultima consideratione fuerit in part. CXIX. scrup. XL. ad hærentium stellarum sphaeræ. Quem tempore Antonini Ptolemæus in part. CVIII. scrup. L. inueniebat, quicquid propterea ad nos usq; in decem grad. & dextante unius est permensus in consequentia. Centrorum quoque distantiam minorem inuenimus in part. 40, quibus quæ ex centro eccentrici datur 10000. non quod errauerit Ptolemæus uel nos, sed argumento manifestum, quod centrum orbis magni telluris accesserit centro orbis Martis, Sole interim immobili permanente. Respondet enim hæc sibi inuicem ferè, ut infra luce clarius apparebit. Exponatur iam orbis ipse terræ annuus super E centro, cum dimetiente suo, qui sit SE , ad CD propter æqualitatem reuolutionum, sitq; in R apogæum æquale ad stellam, in S perigæum, in T terra. Secabit autem ET extensa, in qua uisus stellæ CD in X . Erat aut in ipsa & X uisus ad partes longitudinis, ut dictum est hoc ultimo loco, part. CXXXIII. scrup. XX. Angulus quoque DXE , demonstratus est part.

II. scrup. LVI. Est em̃ differentia quæ ADF angulus ipsi SED maior existit medius apparenti. Sed ipse SET , æqualis est ei quod sub DEX , alterno, estq; p̃staphæresis cōmutatiōis, quæ cū ablata fuerit à semicirculo, relinquit part. CLXXVII. scrup. IIII. anomaliam cōmutatiōis equalē ab R apogæo ipsius æqlitatis deducta. Ut etiã hic demonstratum habeamus, quod anno Christi M. D. XXIII. octauo Calēd. Martij, septē horis æquoc̃tialibus ante meridiē, Martis stella fuerit suo medio motu longitudinis in part. CXXXVI. scrup. XVI. Et anomaliam cōmutationis eius æqualis in part. CLXXVII. scrupul. IIII, atq; summa ablis eccentrici in part. CXIX. scrup. XL. quæ erant demonstranda.

R ij